

Протокол

№

гр. София, 09.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в публично заседание на 09.06.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **803** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09,51 часа се явиха:

ИЩЕЦ, Б. Г. К., редовно уведомен, явява се лично и се представлява от адв.К., редовно упълномощен, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ, МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно уведомен, представлява се от юрк.Б., редовно упълномощен, с пълномощно от днес.

СГП, редовно уведомена, се представлява от прокурор Г..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ, А. Д. Д., редовно уведомено, не се явява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА писмо от 17.05.2021г. от НОИ с информация, че на Б. К. е отпусната пенсия от 07.02.204 г. за осигурителен стаж и възраст.

ДОКЛАДВА писмено становище от 07.06.2021 г. от ищеца относно протоколно определение на съда от 28.04.2021 г за представяне на доказателства за размера на

възнаграждението, което е получавал за периода на командироването му като полицейски наблюдател в мисията на ООН в К..

Съдът връчи на страните преписи от писменото становище на ищеца.

ЮРК.Б.: Представям заповед относно изменение и допълнение на заповед № Из-829/10.05.2007 г.

Съдът предостави на ищеца и процесуалния му представител представената заповед за запознаване

АДВ .К.: Да се приеме представена заповед

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме

СЪДЪТ, по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото писмо от 17.05.2021г. от НОИ с информация, че на Б. К. е отпусната пенсия от 07.02.204 г. за осигурителен стаж и възраст.

ПРИЕМА като доказателство по делото представената днес от ответника заповед заповед № Из-829/10.05.2007 г. и заповед относно изменение и допълнение на заповед № Из-829/10.05.2007 г

ПРИЛАГА писмено становище от 07.06.2021 г. от ищеца относно протоколно определение на съда от 28.04.2021 г за представяне на доказателства за размера на възнаграждението, което е получавал за периода на командироването му като полицейски наблюдател в мисията на ООН в К..

АДВ.К.: Водим допуснатите свидетели.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Не възразяваме да сеизслушат свидетелите.

Съдът покани в залата първия свидетелят.

Пристъпва към РАЗПИТ на свидетеля, като СНЕМА самоличността му и го ПРЕДУПРЕЖДАВА за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелстване:

Н. Л. Л. 62 г, неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелстване.

СВИДЕТЕЛЯТ обещава да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпроси на адв.К.:

Б. К. го познавам от 1989 г, когато бях преместен на работа от 02 РУ в експертно

криминалистичен отдел, както се казва днес. Това са повече от 30 г. Поддържам контакт с него, като част от годините сме работили заедно и дори през последната мисия бяхме заедно в К.. Познавам го като добър служител и приятел. Винаги сме се разбирали с него. Аз познавам него и неговото семейство, той познава мен и моето семейство.

Заминахме заедно в К. на 28-29.11.2006г., върнахме се заедно 28-30.11.2008г. През този период не сме били в един и същ град в К., но поддържахме връзка. В началото на мисията всичко беше нормално, бяхме в добро физическо и психическо състояние. Към края на мисията, т.к произтекоха някои събития, които не ни позволиха да участваме в мисията на Е., нашата група от 11 човека се почувства унижена. Някои го възприеха по –лично, други по – нормално. Всички, включително и К. бяха превъзбудени и с чувство, че са унижени от МВР, поради взетите от тях решения. След връщането от мисия продължихме да поддържаме контакт. Аз се пенсионирах през 2010г., а той през 2014 г. Когато си подаде документите в НОИ той беше вън от системата на МВР и тръгна да изчисляват пенсията той изпадна в психическа дупка. Не се чувстваше, че това е Б. К., който познавам. Причината за това състояние беше, че при първоначалното изчисляване на пенсията, както той сподели, пенсията ще бъде 200-300 лв. по-малко отколкото на хора, които са служили само в България и не са ходили на мисия.

Ние бяхме две групи. Едната беше изпратена 6 месеца преди нас, ние бяхме изпратени ноември 2006 г. Тогава тръгна да се конструира новата мисия в К., която трябваше да вземе управлението на К. от мисията на ООН. Новата мисия беше към Европейския съюз. Първоначално ни беше разрешено да кандидатстваме, спрямо законите на България, с разрешение на министъра. Бяхме определени да останем там на определени позиции. Тогава стана смяна на министъра на вътрешните работи и новият министър реши да смени всичко. Не успя да сложи нови, защото там се кандидатства персонално. Това беше една от основните причини, които породиха брожение в хората на мисията. Тогава бях заместник командир на Българския контингент в К.. Това рефлектираше и върху мен. С течение на времето, това беше 2017 г, малко нещата се успокоиха. Пенсиите придобиха нормален вид с преизчисляване и коефициент, но горчивината от случилото се и до ден днешен е повлияло върху психиката на Б..

АДВ.К.: Нямам повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпроси на юрк. Б.:

Искахме да участваме в друга мисия, защото бяхме намерили подходящите за нашето кариерно развитие позиции. Б. беше като експерт криминалист, което е работил цял живот и смяташе, че за 6 месеца ще добием достатъчно опит и стаж, който да пренесем в нашите служби в България.

Затова, че са били неизгодни условия, когато аз кандидатствах, тогавашният министър беше обещал да оправи нашия финансов статут. Да ни възстанови плащането на заплатите в България. Ние бяхме единствената страна от 64 участници под егидата на ООН, които не получават заплати в България. След това обещание на П., че ще оправи нещата, ние пак заминахме на мисия и мислехме, че нещата ще се оправят. Те се оправиха след завеждане на дело в Комисията по дискриминация и след писмо на председателя на Комисията по дискриминация, 2011 г. мисля. Хората след нас вече

получават и заплати и средства за живот в рамките на мисията. Средствата за живот в рамките на мисията може да изглеждат големи като суми, но това са единствените средства, с които ние поддържахме живота си там. Трябваше да живеем сред населението, да си наемем жилище, да се грижим за прехраната си, да се грижим за ток, вода и други, това се заплащаше от тези пари и се определяха ежегодно от Комисията на ООН. От комисар до обикновения постови полицаи средствата за живот в мисията са едни и същи за всеки. Кандидатствахме там с цел да добием нови знания и умения, като се върнем в Б. да сме по - полезни.

Какво ще получаваме и как ще получаваме преди да заминем на мисия не знаехме. Пускат се молби за неплатена отпускат, защото само тогава можеш да отидеш, иначе не можеш.

Никой не е принуждавал никой да пуска молба, но той така е преценил, че така може да израсне служебно и да може да подпомогне семейството си. По инструкция бяхме задължени да пускаме рапорти и молби за неплатен отпуск за времето на мисията.

Размерът на пенсията на К. не мога да кажа какъв е бил, но с други негови колеги от ОБ РУ, по негови думи размерът на пенсията е около 300 лв. по – малко. Склонен съм да му вярвам. През 2010 г, като се пенсионирах, 3 – 4 човека се пенсионираха с мен и първоначалните пенсии бяха с 200 – 250 лв. повече от моята , при един и същ трудов стаж.

Бяхме депресирани и изнервени, когато получихме отказа на министъра да се включим в мисията на Европейския съюз в К.. След връщането ни повече не сме кандидатствали в мисии.

ЮРК.Б.: Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпроси на съда:

Бяхме огорчени, че не получаваме трудовото си възнаграждение в България. В мисията влизаш в контакт с всички нации и в непринудени разговори, при срещи, при обсъждане как е в България, Англия, Германия се чувстваш леко унижен и недооценен. Те знаеха, че само в България не се плащат трудовите възнаграждения за периода на мисията. Това чувство на недооцененост се засили след пенсията. Как да обясниш, че са те пратили за защита на интересите на страната и да представяш пред света, като не ти плащат.

Поради изчерпване на въпросите съдът освободи свидетеля.

Съдът покани в залата втория свидетелят.

Пристъпва към РАЗПИТ на свидетеля, като СНЕМА самоличността му и го ПРЕДУПРЕЖДАВА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за лъжесвидетелстване:

О. Г. Г. 62 г, неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за

лъжесвидетелстване.

СВИДЕТЕЛЯТ обещава да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпроси на адв.К.:

С Б. се познаваме от 1985 г. След завършване на школата в С. бях разпределен в Об РУ като оперативен, той работеше като експерт. Запознат съм в общи линии с трудовата му биография. До 90 г той работеше като експерт в РУ, а аз като оперативен работник. Имахме тесни контакти, работата ни беше взаимна. След 90 г той отиде в отдела в С., а аз наследих и станах експерт на районното. Аз останах там, а К. работеше в СДВР и отговаряше за работата на Об РУ. След това замина за мисии. Пътищата ни се разминаха. През 2009 г той се върна от мисия и беше назначен като експерт, аз му бях началник и служебните ни контакти продължиха до неговото пенсиониране през 2014г.

След започване на работа при мен, може би януари 2009 г. работата му беше същата като моята. В работата му имаше нервност и сприхавост в контактите с колегите. В началото го отдавах на проблеми в семейството, в последствие в разговори стигнах до извод, че след мисията е имало моменти в работата му, които са дали отгънък за отношенията му с колегите.

От разговори направих извод, че най вероятно е след връщането му се е оказало, че не са получавали възнаграждение, времето се е считало за неплатен отпуск, това е нагнетявало. Това се е отразявало на неговото отношение. Ще дойде ден, когато като се пенсионираме ще сме на различни нива, което му създаваше дискомфорт.

АДВ.К.: Нямам повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпроси на юрк Б.:

Не съм участвал в мисии. Достигала е информация, че търсят кадри за мисии. Никой не е принуждаван да подава заявление за подаване на документи за мисии. Доколкото знам Б. е бил на две мисии. Конкретно той не е изразявал мнение, че е засегнат, аз сам съм достигнал до този извод, че е бил засегнат. Не мога да кажа с точност размера на пенсията. Той се пенсионира през 2014 г, а аз през 2015 г., края. Разликата в пенсиите е около 400-500 лв. в моя полза. Аз се пенсионирах като началник група.

ЮРК.Б.: Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Поради изчерпване на въпросите съдът освободи свидетеля.

Съдът констатира, че не е изготвена допусната ССЧЕ.

Странните/поотделно/: Да се даде възможност на вещото лице да изготви допусната ССЧЕ. На този етап нямаме други искания по доказателствата.

Съдът счита, че следва да даде възможност на вещото лице да изготви допусната експертиза, поради което за събиране на доказателства

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО за 15.09 .2021 г., от 09,30 ч., за когато страните уведомени от днес.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,29 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: